

DESEMBERMORGEN (T/M: Egil Ødegård)

Syriner, lilla og hvite koraller
Dufter av sanselig vår
For siste gang fulgte han flox og pioner
fra lubne små knopper til kronblad og arr
Mens lørke og linerle sang
tittet greiner inn i tomme lokaler
Forlatte
-som døde soldater

Sommer, åa fløt tenksom i kvelden
Graner i spent silhouette
som ville de flyte av gårde med strømmen
Du jages av verden som reven på flukt
Hør larmen som nærmer seg raskt
Gjennom eimer av de høstsøte netter
hilser løvet
den kommende vinter

Kjærlig, så jorda igjen kan bli svanger
flittige hender tar fatt
Men kanskje er disse de siste som kjenner
det lever og ånder i bed og i kratt
Byr velkommen til hvitkledde bord
Lys blir mørke under fremskrittets tale
Selv det vakre
må vike for kallet....
En gutt vender sykkelen vekk
Han hvisker "farvel" til en vinterdød hekk
En stille
desembermorgen